

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Tica Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2017 și a sentinței Judecătoriai Bălți, sediul Sîngerei din 29 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Chiu Constantin Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 18.10.2016-29.06.2017
2. instanța de apel: 14.08.2017-15.11.2017
3. instanța de recurs: 01.02.2018-07.03.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Bălți, sediul Sîngerei din 29 iunie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Chiu Constantin Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 81 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, la 6 ani 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost dispus ca cheltuielile judiciare în mărime de 7.860 lei să fie trecute în folosul statului.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Chiu C. la data de 03 mai 2016, în jurul orei 01.00, aflându-se în gospodăria sa, situată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, în urma unui conflict, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând cu scopul omorului intenționat, a luat un topor în mâini și a încercat să-l lovească pe Onofraș Gheorghe, însă nu a reușit deoarece ultimul percepând un pericol real pentru viața sa a fugit din gospodărie, iar Chiu C., acționând în continuare cu scopul omorului intenționat, a fugit în urma victimei în stradă, unde ajungându-l din urmă, i-a aplicat o lovitură în regiunea spatelui, doborându-l la pământ cu fața în jos și în acest timp amenințându-l că „îți tai capul!”, i-a aplicat multiple lovituri cu tăișul toporului în regiunea superioară a spatelui și în regiunea capului, cauzându-i astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr. 89D din 17.05.2016, leziuni corporale medii, însă din cauze independente de voința lui Chiu C., aceasta nu și-a produs efectul, deoarece partea vătămată Onofraș G. a reușit să se ridice și să fugă de agresor în gospodăria unui consătean, unde a solicitat ambulanța, fiindu-i acordat

neîntârziat ajutorul medical, cu spitalizarea lui în stare gravă la spitalul municipal Bălți.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Chiu C. a fost calificată *de drept* în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal și anume –*tentativă de omor intenționat al unei persoane*.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea încasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă totală de 7.860 lei, în rest sentința să fie menținută.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța nu a încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare, admițând interpretarea eronată a dispozițiilor normei legale, privind achitarea acestora;

- deși în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizelor medico-legale și psihiatrice legale, instanța prin sentință le-a trecut în contul statului;

- aplicarea pedepsei în privința inculpatului, fără încasarea din contul lui a cheltuielilor judiciare ar atrage neasigurarea scopului pedepsei penale de reeducare a inculpatului, restabilirii ordinii de drept și într-un mod tacit va favoriza condamnatul să comită fapte analogice pe viitor, conștientizând că în rezultatul comiterii lor, nu suportă cheltuieli și nu este obligat în conformitate cu normele legale de a le achita, cauzând astfel cheltuieli statului.

3.2 Partea vătămată Onofraș G., care a invocat că nu este de acord cu pedeapsa aplicată inculpatului, considerând-o prea aspră, totodată a indicat că nu are careva pretenții față de acesta, inculpatul are un copil mic, iar soția sa nu lucrează.

3.3 Inculpatul, care a invocat dezacordul cu termenul de pedeapsă stabilit prin sentință, motivând că s-a împăcat cu partea vătămată, care este o rudă apropiată, a achitat acesteia toate cheltuielile suportate pentru tratament, se căiește de cele comise.

3.4 Avocatul Tica S. în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod penal și stabilirea în privința acestuia a unui termen de probă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în rest sentința să fie menținută.

În motivarea apelului declarat a invocat:

- până la începutul cercetării judecătorești inculpatul a înaintat o cerere în corespundere cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, care ulterior a fost acceptată de către instanța de judecată;

- contestă aplicarea în privința lui Chiu C. a unei pedepse cu închisoarea prea aspre și severe, ținând cont de personalitatea inculpatului și prezența mai multor circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal în privința acestuia, pe care instanța de fond nu le-a reiterat în sentință și în afară de aceasta, de lipsa circumstanțelor agravante, conform art. 77 Cod penal în privința persoanei date;

- însăși acuzatorul de stat a solicitat o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, adică cu un termen de un an și opt luni închisoare mai mic decât a aplicat instanța de fond în privința ultimului;

- inculpatul este la prima abatere penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai, este căsătorit și are la întreținere în afară de soție, copilul minor și cei doi părinți care sunt de o vârstă înaintată și sunt bolnavi, de asemenea starea sănătății acestuia este precară;

- inculpatul a recunoscut vina integral, se căiește sincer, îi pare rău de cele comise, a înaintat o cerere conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de a minimaliza cheltuielile statului, de a beneficia de o procedură simplificată și de a-i fi redus cu o treime din limitele maxime și minime a pedepsei cu închisoarea conform legii în vigoare;

- inculpatul s-a împăcat cu partea vătămată Onofraș G., chiar dacă faptul dat nu este prevăzut de lege, ultimul pe acesta l-a iertat, i-a achitat toate cheltuielile materiale și morale părții vătămate, care îi este cumnat, acțiunea civilă în acest sens nu persistă și că Onofraș G., soția inculpatului Chiu M., și părinții acestuia, la data de 28.06.2017, au depus cereri, că nu doresc să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea lui Chiu C., dar una pe un termen de probă și că acesta să se afle în familie, la domiciliu, să aibă grijă și să întrețină atât familia sa, cât și pe părinții săi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanța de fond privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, reținute în sarcina lui Chiu C. rezultă pe deplin din probele administrate.

Referitor la pedeapsă, care de fapt și este latura ce se contestă de partea vătămată, inculpat și avocat în apelurile declarate, instanța de apel a reținut, că nu există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal, privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prin reducerea limitei de pedeapsă prevăzută de sancțiunea art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, cu executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În viziunea instanței de apel, circumstanțele atenuante stabilite pe cauză, la care se face trimitere în apelurile declarate, au și determinat instanța de fond să aplice inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, redusă sub limita minimă a

sanctiunii pentru infractiunea prevazuta de art. 27,145 alin. (1) Cod penal, retinuta in sarcina inculpatului, luand in considerare faptul, ca inculpatul a acceptat judecarea cauzei in baza probelor administrate la urmarirea penala, recunoasterea vinei, cainta sincera de comiterea infractiunii incriminate.

Instanta de apel a considerat neintemeiata si solicitarea avocatului, referitor la aplicarea in privinta inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal si stabilirea unei pedepse mai blande acestuia, deoarece circumstantele descrise de avocat, precum personalitatea inculpatului, faptul ca pentru prima data este tras la raspundere penala, ca in cadrul urmaririi penale si in instanta de judecata vina a recunoscut-o pe deplin, a solicitat examinarea cauzei in baza probelor administrate la urmarirea penala, s-a cait sincer in cele comise, a contribuit activ la instrumentarea si judecarea prezentei cauze, s-a impacat cu partea vatamata care nu are careva pretentii fata de inculpat, ca are probleme de sanatate, ca are la intretinere un copil minor si sozia care nu este angajata in campul muncii, ca parintii sunt pensionari el fiind unicul intretinutor al familiei, ca partea vatamata, sozia inculpatului si parintii acestuia au inaintat in instanta de judecata cerere prin care au solicitat aplicarea in privinta inculpatului a unei pedepse conditionate, nu pot servi temei de a aplica in privinta inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, respectiv si de a stabili o pedeapsa neprivativa de libertate.

Instanta de apel a retinut ca circumstantele la care s-a facut trimitere in apelul declarat de avocat sunt circumstante atenuante si imprejurari, care nu pot fi apreciate ca circumstante exceptionale legate de scopul si motivele faptei, de gravitatea infractiunii savarsite, de rolul vinovatului, de comportamentul lui in timpul si dupa consumarea infractiunii, de contribuirea acestuia la descoperirea infractiunii, de personalitatea acestuia, precum si de influenta pedepsei aplicate asupra corectarii si reeducarii lui.

Totodata, potrivit art. 79 alin. (3) Cod penal, in cazul condamnarii persoanelor adulte pentru comiterea infractiunilor deosebit de grave, instanta de judecata poate aplica o pedeapsa sub limita minima prevazuta de legea penala, dar constituind cel putin doua treimi din minimul pedepsei prevazute de prezentul cod pentru infractiunea savarsita. Astfel, doua treimi din minimul pedepsei prevazute de art. 145 alin. (1) Cod penal, constituie 6 ani 8 luni, pedeapsa care a si fost stabilita inculpatului, in circumstantele stabilite a cauzei penale, instanta de apel a considerat, ca pedeapsa stabilita inculpatului este echitabila faptei infractiionale savarsite si fiind in corespundere cu imprejurarile cauzei.

Totodata, tinand cont de faptul, ca expertizele medico-legala si psihiatrico-legala au fost ordonate de catre organul de urmarire penala in vederea constatarii gradului de gravitate si a caracterului vatamarilor integritatii corporale, precum si in vederea starii de responsabilitate a invinuitului, care la randul sau au determinat incadrarea juridica a faptei, actiuni procesuale ce tin de administrarea probatoriului, formularea invinuirii, pusă in sarcina partii acuzarii, instanta de apel a considerat neintemeiat argumentul invocat de procuror in apelul declarat.

6. Hotararile judecatoresti sunt atacate cu recursuri ordinare de catre:

6.1 Inculpat, care a invocă că și-a recunoscut vina, cu partea vătămată s-a împăcat, i-a restituit toate cheltuielile materiale și acesta nu are pretenții, solicită să-i fie acordată o șansă pentru a demonstra că nu este periculos pentru societate, soția sa a rămas cu copil mic și cu două credite, părinții sunt pensionari și le este greu la bătrânețe, iar soacra a rămas singură și nu au ajutor de la nimeni.

Ulterior la data de 12.01.2018, inculpatul a depus un recurs suplimentar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, deoarece nu recunoaște vina, pe motiv că nu a avut intenția de a omorî partea vătămată, a recunoscut vina deoarece avocatul l-a dus în eroare și nu i-a explicat în ce se recunoaște vinovat, considerând că recunoaște vina în cauzarea leziunilor.

6.2 Avocatul Tica S. în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a acestora în partea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod penal și stabilirea în privința acestuia a unui termen de probă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în cererea de apel, suplimentar menționează că la 10.10.2017 au fost operate modificări la art. 79 Cod penal, care au intrat în vigoare la data de 20.12.2017, astfel alin. (1), prevede că

ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională. (1¹) Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1).

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând de a le respinge ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate. Cu referire la argumentele indicate de recurenți, se denotă faptul că instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 61, 75, 81 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea pedepsei instanțele s-au condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Reieșind din conținutul recursurilor, se invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală ce prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată din recursurile declarate, că inculpatul și avocatul acestuia, critică hotărârile instanțelor de fond în partea pedepsei aplicate și anume consideră că aceasta este prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal, în privința lui Chiu C., de asemenea în recursul suplimentar inculpatul indică, că nu recunoaște vina, pe motiv că nu a avut intenția de a omorî partea vătămată, a recunoscut vina deoarece avocatul l-a dus în eroare și nu i-a explicat în ce se recunoaște vinovat, considerând că recunoaște vina în cauzarea leziunilor.

În același context, Colegiul evidențiază că critica recurentului cu privire la faptul că nu recunoaște vina, a fost invocată direct în faza procesuală a recursului ordinar, nu și pe calea apelului exercitat împotriva sentinței, ceea ce contravine prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora, temeiurile de recurs pot fi invocate în recurs doar în cazurile în care ele au fost invocate în apel, sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Deci, rezultând din materialele cauzei și anume din apelurile declarate de către inculpat și avocatul acestuia împotriva sentinței, se constată că critici privind nerecunoașterea vinovăției, nu au fost invocate de către ultimii, pentru a constitui obiect de studiu și discuție în procedura de apel, fiind invocate astfel de alegații abia în procedura recursului ordinar, ceea ce contravine prevederilor procesual-penale citate mai sus.

Cu referire la temeiul de casare invocat și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiului penal consideră, că în prezenta speța acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilită conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel, în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

În primul rând, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având

deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal reține, că inculpatul Chiu C. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra vieții și sănătății persoanei, prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea lui socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

De menționat este acel fapt, că infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune deosebit de gravă.

Colegiul notează, că instanțele de judecată trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave (*pct. 17 a Hotărârii Plenului CSJ a RM nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Sanțiunea art. 145 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 10 la 15 ani.

Conform alin. (3) art. 81 Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Astfel, Colegiul penal reține că sanțiunea maximă a infracțiunii pentru o asemenea infracțiune consumată, este de 15 ani, deci pentru tentativă de infracțiune sanțiunea maximă nu va depăși $\frac{3}{4}$ din 15 ani, ceea ce va constitui 11 ani și 3 luni închisoare.

Totodată, luând în considerație faptul că inculpatul Chiu C. a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta mai beneficiază de o reducere cu $\frac{1}{3}$ a limitelor prevăzute de lege, deci limitele pentru individualizarea pedepsei vor fi: limita minimă de 10 ani se va reduce cu $\frac{1}{3}$ și va constitui 6 ani 8 luni închisoare, iar limita maximă 11 ani 3 luni redusă cu $\frac{1}{3}$ va constitui 7 ani 6 luni închisoare. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului Chiu C. de 6 ani 8 luni închisoare, se încadrează în limitele sancțiunii normelor penale date, conform noilor limite stabilite.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține, că în prezenta cauză penală, instanțele de fond au ținut cont de faptul, că inculpatul Chiu C. a comis o infracțiune deosebit de gravă, se căiește sincer de cele comise, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are la întreținere un copil minor, la fel au ținut cont și de comportamentul victimei și alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei.

Împrejurările prezente în cauza dată, permit Colegiului penal a considera întemeiată concluzia primei instanțe, susținută just și de cea de apel, privind aplicarea în privința inculpatului, ca pedeapsă a termenului minim cu închisoare prevăzut de sancțiunea art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece o altă pedeapsă neprivativă de libertate, nu este prevăzută de această normă.

Cu referire la solicitarea recurențelor privind stabilirea în privința lui Chiu C. a unei pedepse neprivative de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 79, 90 Cod penal și stabilirea în privința acestuia a unui termen de probă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de recurs reține că dispoziția art. 90 alin. (4) Cod penal, prevede că persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Astfel, Colegiul penal reține că atât instanța de fond, cât și cea de apel, întemeiat nu au aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, ce stabilesc condițiile de condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei, precum și prevederile art. 79 Cod penal - aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de legea penală, fiindcă în prezenta cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului, prin care menționează, că la 10.10.2017 au fost operate modificări la art. 79 Cod penal, care au intrat în vigoare la data de 20.12.2017, astfel alin. (1¹) prevede că poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin. (1), instanța de recurs reține că aplicarea art. 79 Cod penal este o prerogativă a instanței de judecată la individualizarea pedepsei și nu o obligație, cu excepția minoratului persoanei care a săvârșit o infracțiune.

Tot, la acest capitol Colegiul penal consideră justă și concluzia instanței de apel precum, că potrivit art. 79 alin. (3) Cod penal, în cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracțiunilor deosebit de grave, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul cod pentru

infracțiunea săvârșită. Astfel două treimi din minimul pedepsei prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, constituie 6 ani 8 luni, pedeapsă care a și fost stabilită inculpatului, în urma aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, pedeapsa reală cu închisoare, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile recurenților, precum că instanțele de fond i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, iar circumstanțele invocate de recurenți, au fost luate în considerație de către prima instanță, astfel fiind coborâtă pedeapsa închisorii până la limita minimă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanțele de fond au aplicat inculpatului Chiu C., o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Chiu C., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Tica Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Chiu Constantin Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 04 aprilie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie